

Meddelelser

RETTELSE.

Til redaktørlisten for oversigten over igangværende kriminologisk forskning i forrige hefte af Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab (s. 51 ff.) føjes følgende rettelse:

Det danske afsnit var redigeret af universitetslektor, dr. jur. *Karl O. Christiansen*, det finske af professor, jur. dr. *Bruno A. Salmiala*, det norske af forskningsstipendiat, cand. jur. *Knut Sveri* og det svenske af professor, jur. dr. *Ivar Agge* og fil. kand. *Kerstin Elmhorn*.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB.

Den 14. marts 1958 afholdtes generalforsamling og møde.

Højesteretssagfører *Jon Palle Buhl* aflagde beretning om de i det forløbne år afholdte møder og oplyste, at foreningens medlemstal var steget til 324.

Regnskabet blev fremlagt og godkendt. Generalforsamlingen tiltrådte, at en del af foreningens formue overførtes til Dansk Kriminalistforening.

Til medlemmer af bestyrelsen genvalgtes Buhl, Christiansen, Hurwitz, Hye-Knudsen, Kirchheiner og Stürup.

Til revisor genvalgtes politiinspektør Haslund.

Generalforsamlingen godkendte, at foreningen søgte optagelse i Société Internationale de Criminologie.

Herefter indledte kontorchef *Tage Sinding* „Om påtalepraksis i sager angående pornografi, og om der kan påvises en begrundelse for ændringer heri eller ændring i bestemmelserne i straffelovens § 234“.

Indlederen fremhævede, at der ikke siden 1890 havde været rejst pornografisag i Danmark overfor litterære værker. Det fremgår af motiverne til den gældende straffelov, at straf kun skal bringes i anvendelse over for egentlig pornografi, d. v. s. at anerkendelsen af andre — æstetiske — momenter i et skønlitterært værk må medføre, at straf ikke kan anvendes. Efter at domstolene i en konkret sag havde kritiseret, at anklagemyndigheden havde rejst tiltale, har anklagemyndigheden sat grænsen ved litteratur, idet man ved afgrænsningen af dette begreb lægger vægt på, om værket har en kunstnerisk tendens, eller om det væsentligste indhold er seksualskildringer. Man kunne ganske vist udmærket undvære en stor del af den litterære produktion, som befinder sig i grænseområdet, men derfra og til at straffe er et langt spring.

Efter indlederens opfattelse er der ikke i befolkningen noget ønske om en skærpet praksis, og det er iøvrigt ikke muligt at påvise skadevirkninger af den tvivlsomme litteratur; langt hellere måtte man dæmme op for smudslitteraturens beskrivelser af vold og kriminalitet.

Indlederen så derfor ingen anledning til at ændre den tolerante indstilling, som kom til utryk såvel i loven og dens motiver som i domstolenes og anklagemyndighedens praksis.

I den efterfølgende diskussion deltog lektor *Karl O. Christiansen* og professor *Hurwitz*.

Ved mødet den 6. maj 1958, som afholdtes i samarbejde med Dansk Psykiatrisk Selskab og WHO's seminar om psykiatrisk behandling af kriminelle, indledte professor *P. A. H. Baan*, Groningen, og dr. *T. C. N. Gibbens*, London, om „The Structure of Forensic Psychiatry in Holland and in Great Britain“.

Jon Johnsen.

NORDISK FORSKNINGSSEMINAR I KRIMINOLOGI.

I dagene 18—21 mai ble det avholdt et nordisk forskningsseminar i kriminologi på Nansenskolen, Lillehammer. Møtet tok utelukkende sikte på å dekke behovet hos aktive forskere og undervisningsledere i kriminologi. Det var derfor lagt opp et hårdt og relativt teknisk preget program, — noe som ikke hindret at det meldte seg over 50 deltakere fra Danmark, Finnland, Sverige og Norge. Seminaret ble organisert fra Institutt for kriminologi og strafferett i Oslo, og må sees i relasjon til planene om økt nordisk samarbeid innen den kriminologiske forskning.

På møtets første ettermiddag ble det gitt oversikter over igangværende forskningsprosjekter. De enkelte deltakere hadde ordet til en kort karakteristikk av de forskningsoppgaver de hadde under arbeid. Senere var det foredrag av professor, dr. jur. *Johs. Andenæs* om årsaksforskning i kriminologien.

Den følgende dag var viet temaene kriminalitetsfrekvenser, prediksjonsproblemer og problemene som oppstår ved utforskningen av sammenhengen mellom alkohol og kriminalitet. Deretter fulgte en meget hektisk dags diskusjon om kriminalpolitiske tiltak som emneområde for kriminologisk forskning, samt et foredrag av politifullmektig *Erik Christensen* om sosialpolitiske misbruk av straffeloven. Seminaret ble avsluttet med en diskusjon av emner og problemer for nordiske komparative undersøkelser, og en diskusjon av undervisning og instituttforhold innen kriminologien.

Seminaret var som nevnt lagt opp med sikte på å dekke aktive forskeres kontakt- og diskusjonsbehov. Seminaret skulle ikke forsøke å være en mindre storslagen kopi av De nordiske kriminalistmøtene. Det skulle tvert om være et høyst uformelt forum — et sted hvor man kunne komme med halvferdige prosjekter, med idéskisser og med oppfatninger som man ikke ville våge å slippe løs i en mere høytidelig forsamling. Deltakernes utholdenhet samt de sterke ønsker om fortsatte seminarer tyder på at det er et reelt behov til stede for slike sammenkomster.

N. C.

SVENSKA KRIMINALISTFÖRENINGEN

ger den 26 augusti 1958 kl. 17 en mottagning å restaurant Foresta, Lidingö, för deltagarna i the Fifth International Congress for Social Defence, som hålles i Stockholm den 25—30 augusti 1958. De medlemmar av Svenska kriminalistföreningen som önskar närvara vid mottagningen torde göra anmälan härom till föreningens sekreterare, hovrättsassessorn Carl Holmberg, Stora Nygatan 2 B, Stockholm C, senast den 20 augusti 1958.

SVENSKA KRIMINALISTFÖRENINGEN

höll årsmöte i Stockholm den 9 maj 1958. De övriga nordiska kriminalistföreningarna representerades av överinspektör Holger Horsten, Danmark, regeringsrådet Aarne Tarasti, Finland, och sorenskriver Ole F. Harbek, Norge. Vid årsmötet diskuterades ämnet „Barnavårdsnämnd eller ungdomsdomstol?“ med inledningsanföranden av generaldirektören Ernst Bexelius och stadsfiskalen Sten Mattsson.

Vid årsmötet omvaldes till ordförande i föreningen överdirektören Hardy Göransson och till styrelseledamöter professor Ivar Agge, justitierådet Nils Beckman, hovrättsassessorn Carl Holmberg, advokaten Hugo Lindberg, skyddskonsulenten Börje Nyblom, fångvårdsdirektören Gunnar Rudstedt, professor Gösta Rylander, tingsdomaren Bengt Sandström och professor Ivar Strahl. Till nya ledamöter i styrelsen efter kanslirådet Gustaf Persson och lagbyråchefen Sten Rudholm, vilka undanbett sig omval, valdes polisintendenten Axel Danielson och stadsfiskalen Sten Mattsson. Inom styrelsen har Beckman utsetts till vice ordförande och Holmberg till sekreterare och kassaförvaltare.

C. H.

Litteratur

Anders Bratholm: Pågripelse og varetektfengsel, Oslo 1957, Universitetsforlaget. 412 sider.

Vårt land har ikke noen lov som direkte svarer til Habeas Corpus Act i de engelsktalende land. Vi har bestemmelsen i Grundlovens § 99: „Ingen maa fængslig anholdes, uden i lovbestemte Tilfælde og paa den ved Lovene foreskrevne Maade. For ubeføiet Arrest, eller ulovlig Ophold, staa vedkommende den Fængslede til Ansvar.“ Dette ansvar er nærmere utformet som straffebestemmelse i Strl. § 117 og som erstatningsbestemmelse i Ikrl. § 19.

Metoden er da den, at den som mener å være eller å ha vært utsatt for ubeføyet arrest må sette igang en straffesak eller reise erstatningssak. Denne metode er ikke særlig god, fordi både en straffesak og en erstatningssak tar tid, og fordi det i slike saker kan komme inn en skjønnsmessig vurdering om ubeføyetheten og om den ansvarliges skyld. Dertil kommer at en anmeldelse for frihetsberøvelse til den samme påtalemyndighet som har foretatt frihetsberøvelsen er lite virkningsfull. Derfor er straffesaker og erstatningssaker om ubeføyet